

19. søndag efter trinitatis

Da Jesus efter nogle dages forløb igen kom til Kapernaum, rygtedes det, at han var hjemme. Og der samlede sig så mange mennesker, at der ikke engang var plads uden for døren; og han talte ordet til dem. Så kom der nogle hen til ham med en lam, der blev båret af fire mand. Men da de ikke kunne komme hen til Jesus for de mange mennesker, fjernede de taget over det sted, hvor han var; og da de havde lavet hul, sænkede de båren med den lamme ned. Da Jesus så deres tro, siger han til den lamme: »Søn, dine synder tilgives dig.« Men der sad også nogle af de skriftkloge, og de tænkte i deres hjerte: »Hvad er det dog, han siger? Han spotter Gud. Hvem kan tilgive synder andre end én, nemlig Gud?« Da Jesus i sin ånd straks vidste, at de tænkte sådan ved sig selv, sagde han til dem: »Hvorfor tænker I sådan i jeres hjerte? Hvad er det letteste, at sige til den lamme: Dine synder tilgives dig, eller at sige: Rejs dig, tag din bære og gå? Men for at I kan vide, at Menneskesønnen har myndighed til at tilgive synder på jorden« – siger han til den lamme: »Jeg siger dig, rejs dig, tag din bære og gå hjem!« Og han rejste sig, tog straks båren og forlod stedet for øjnene af dem alle sammen, så de blev helt ude af sig selv og priste Gud og sagde: »Aldrig har vi set noget lignende!«

Mark 2,1.12

Helbredelse og syndsforladelse

MOGENS G JENSEN

Tanken

De fleste huse i Kapernaum har sikkert været for små til at kunne rumme større forsamlinger. Så det tyder på, at det er en større luksusvilla, Jesus besøger. Vi kan levende forestille os, hvad ejeren af det store fornemme hus har tænkt, da de kommer slæbende med den lamme mand og begynder at bryde hul i husets tag. De fire venner var stålsatte i deres bestræbelser på at hjælpe deres ven. Deres tro var så stor, at de var villige til at gennembryde taget i en fornem mands hus. Deres tro på, at Jesus ville hjælpe deres ven, hvis blot de nåede igennem alle forhindringer, var så stor, at de satsede alt.

Troen

De kom altså til Jesus bærende på en lam mand. De, der bar ham, havde et eneste ønske, og den lamme selv havde et eneste ønske: helbredelse. Det var det, de kom for. Og så står der, at da Jesus ser deres tro, så siger han til den lamme: 'Søn, dine synder tilgives dig.' Hvad skal jeg med syndernes forladelse,

når mit problem er, at jeg ikke kan gå på mine ben? Her kommer en syg stakkel, der længes efter at blive rask, og så får han at vide, at hans synder forlades ham. Det kunne enhver jo komme og sige. Og hvad har det overhovedet med sagen at gøre? Sådan ville vi have sagt og tænkt. Men det var faktisk ikke det, de skriftkloge jøder tænkte. De tænkte det modsatte. De mente bestemt ikke, at enhver kunne sige: 'dine synder forlades dig.' Det kunne kun Gud den almægtige. For et menneske var det umuligt at sige. I deres øjne var det langt lettere at sige: 'Tag din bære og gå.'

Desuden tænkte de, at manden led, fordi han havde syndet. For dem var der en klar sammenhæng mellem skyld og sygdom. Han lå, som han selv havde redt. Og han led med rette under Guds vrede. Men så kommer Jesus og ødelægger jødernes logiske system af tanker med ordene: 'Søn, dine synder tilgives dig.' Her lægges en bombe under jødernes gengældelseslære. I stedet for gengældelse kommer Jesus med nåde.

Manden kom ikke for at få tilgivet sine synder, men for at blive helbredt. Det kan også godt være, at du kommer i det kristne fællesskab med helt andre behov end tilgivelse. Det kan være, at du kommer der for hyggenes skyld, for fællesskabets skyld, den højtidelige stemning ved en gudstjeneste, den ro der kan opstå i et helligt rum, for salmerne og musikkens skyld. Men hvis du går glip af Guds tilgivelse, så går du glip af det allervigtigste, Jesus vil give. Han minder om, at uanset hvor åbenlyse dine problemer måtte være - det kan være uhelbredelig sygdom, tab af en man elsker, skilsmisse, arbejdsløshed, ensomhed, eller hvad det nu måtte være, så er vores behov for tilgivelse altid mere påtrængende end vore fysiske behov.

For der er jo en sammenhæng mellem sygdom og synd. Sammenhængen er ikke, at denne mands lammelse er en straf for en bestemt synd, sådan som jøderne mente. Men da synden kom ind i verden, kom også sygdom, lidelse og død ind i verden. Jesu største hjælp til syge er ikke, at han helbreder, men at han tilgiver synder, så vi en dag kan leve befriet for al sygdom, lidelse og død. Derfor har den lamme ikke kun brug for helbredelse, men også for tilgivelse.

I Det Nye Testamente er der som oftest en sammenhæng mellem at tro og tilgivelse fra Gud. I denne beretning nævnes den lammes tro dog ikke. Det gør der imod de fire venners tro. Det skal vi, der har troen på Jesus, lægge godt mærke til. For vi har samme mulighed for at være venner med mennesker, der ikke har troen selv. Sådan en ven kan vi fx. være, når vi bærer et andet menneske frem for Gud i bøn. Ligesom vi kan bære et menneske til dåben.

Det er altid ydmygende for et menneske at blive afhængig af andres hjælp. Afhængighed berøver noget af ens oplevelse af værdighed. Den lamme mand har mistet noget af sin ære og værdighed. Han må have hjælp til alt i dagligdagen. Hjælp til at komme ud af sengen om morgenen, hjælp til at komme på toilet, hjælp til at komme ned på torvet for at tigge og hjælp til at komme tilbage i sengen igen. Hver gang han skulle et sted hen, måtte hans fire venner træde til. Jesus giver ikke blot syndsforladelse. Han giver også værdighed. Det gør han med ordene: 'Jeg siger dig, rejs dig, tag din bære og gå hjem.' Nu skal baren ikke længere bestemme i hans liv. Nu er det ham, der bærer baren. Med disse ord rejser Jesus manden op af sin skamfuldhed og giver ham værdigheden tilbage. Det, Jesus gjorde ved den lamme mand, vil han også gøre ved os i det nye liv på den nye jord, der venter os. Her skal vi stå som tilgivne mennesker med vores værdighed i behold.

Udfordringen

Bliver du nogle gange skuffet over, at Jesus giver dig syndsforladelse og ikke helbredelse her og nu, når du beder til ham?